

فارسی

زبان‌شناسی و آموزش زبان

سلیمان حمایثی
حکایت مقالات
سینه حمایثی ملی زبان شناسی و آموزش زبان فارسی

به کوشش:
سید محمد حسینی معصوم

نگاهی رده‌شناختی به پسوندهای تصغیرساز در زبان فارسی و گویش سیستانی

ریحانه نورایی‌نیا

دانشجوی دکتری زبان‌شناسی واحد دانشگاه

بین‌الملل دانشگاه فردوسی مشهد

shahlasharifi@hotmail.com re_no916@stu-mail.um.ac.ir

نوشته حاضر سعی دارد تا با شناسایی پسوندهایی که در زبان فارسی معنای تصغیر می‌دهند، با نگاهی رده‌شناختی مشخص کند که این پسوندها در صورت اضافه شدن به چه اسامی‌ای معنای تصغیر می‌دهند و همچنین کاربرد این پسوندها را در گویش سیستانی مورد بررسی قرار می‌دهد و تفاوت‌ها و شباهت‌های کاربردی موجود در زبان فارسی رسمی و گویش سیستانی را شناسایی می‌کند. ابتدا مقدمه‌ای از آنچه در تحلیل‌های رده‌شناختی بالهیت می‌باشد، ذکر می‌گردد و سپس به تعریف اسامی مصغر می‌پردازیم و انواع پسوندهایی که معنای تصغیر می‌دهند، معرفی و دسته‌بندی می‌شوند و در قسمت تجزیه و تحلیل داده‌ها با نگاهی رده‌شناختی نوع اسامی‌ای که هر کدام از این پسوندها بدان‌ها افزوده می‌گردد و معنای تصغیر می‌دهد، مشخص می‌شود و این بررسی در گویش سیستانی نیز انجام می‌گردد. نتیجه‌ای که از این بررسی حاصل می‌شود عبارت است از این‌که پسوند «ک» در زبان فارسی تنها هنگامی معنای تصغیر می‌دهد یا به عبارتی تصغیرساز است که به اسامی‌ای اضافه گردد که در طبقه بالای جانداری (جانداران انسان) قرار دارند و در موارد دیگر که به اسامی‌ای که در طبقات پایین سلسله مرتبه جانداری قرار دارند (جانداران غیرانسان و بی‌جان‌ها) اضافه گرددن به معنای شباهت و داشتن رنگ می‌باشند و بررسی‌ها نشان می‌دهند که گویش سیستانی شیوه‌ای کاملاً متفاوت از زبان فارسی در زمینه اسامی تصغیر دارد.

کلیدواژه‌ها: رده‌شناسی، پسوند تصغیرساز، اسم مصغر، سلسله مرتبه جانداری